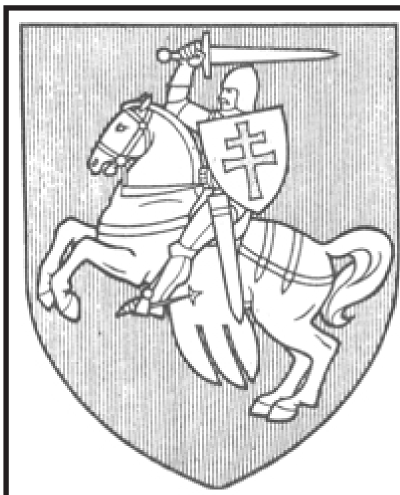

Покліч Волі

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №8 (135)
ТРАВЕНЬ 2013 ГОДА

"Покліч волі" ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html , што у каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

Карыстайцеся незалежным парталам твайго раёна: http://vicebskreg.by

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

ЯК ЁСЦЬ – ТАК І ДОБРА!

Травеньская спёка, спадзевы на летнія падарожжы й прыгоды разам са штогадовай дачнай працатэрапіяй у чарговы раз адсунулі працверазенне тутэйшага грамадства. Дый не заўважаў я, каб яно так ужо хацела гэтага цвярозага, разумнага, узважанага, прававога, дэмакратычнага жыцця.

Як вынікае з тутэйшага жыццеўладкавання, і ўладу, і тутэйшую грамаду задавальняе існы тут стан рэчаў. І не важна, што абсурднасць іхніх узаемадачыненняў мацнее з кожным годам. Галоўнае – не звяртаць на гэта ўвагу. І не звяртаюць, і не задумваюцца, і не аналізуюць, і не ўдасканальваюць, і не ўдасканальваюцца…

Так і цягнуцца, недзе ў канцы цывілізаванага свету, не ўсвядоміўшы ані свайго мінулага, ані сучаснага, і зусім не задумваючыся над сваёй супольнай нацыянальнай будучыняй.Як ёсць – так і добра!

Цывілізаваны ж свет цікавяць усе рэчы, з якіх складаецца жыццё. І чым толькі гэты самы свет ні цікавіцца, і што толькі ні вывучае, і што толькі ні ўдасканальвае. Так нядаўна кампанія Бі-Бі-Сіправяла цікавае апытанне: " Якая краіна найбольш дабратворна уплывае на свет?"

Апытанне было праведзенае сярод больш чым 26 тысячаў чалавек па ўсіх кантынэнтах.

Атрымалася, што найлепшы ўплыў на сучасны свет мае Нямеччына: 59% апытаных ацанілі, што ейны ўплыў на сучасны свет зьяўляецца «пераважна станоўчым». Далейшыя месцы занялі Канада (55% станоўчых ацэнак), Вялікабрытанія (55%) і Японія (51%).

ЗША атрымалі 45% станоўчых ацэнак і 34% адмоўных; Расея — 30% станоўчых і 40% адмоўных.

Найгоршы вынік у Ірана — 15% станоўчых ацэнак і 59% адмоўных.

Вынік апытання мусіць уразіць кожнага ўдумлівага грамадзяніна: за 68 гадоў прамінулых пасля заканчэння Другой Сусветнай вайны немцы здолелі не толькі прышчапіць сябе ад нацызму, але й змянілі ўспрыманне ў свеце свайго іміджу, папсаванагаза 12 гадоў фашызму, на супрацьлеглы.

Гэта можа сведчыць толькі пра моц нямецкага духу, найвялікшую працаздольнасць, любоў да жыцця і прагу стваральнай дзейнасці. У адрозненні ад расейцаў, якія так і не пакаяліся перад паняволенымі народамі савецкай імперыі за праявы сталінізму, немцы нават знайшлі сродкі для матэрыяльнай кампенсавацыі ахвярам пачварнай ідэі па ўсім свеце.

Спатрэбілася неверагоднае напружанне ўсяе нацыі, каб на асабістым, прыватным узроўні пераасенсаваць нядаўнюю гісторыю Нямеччыны(1933-1945). У Беларусі ж , як і ў Расеі любое пераасэнсаванне тае вайны ўспрымаецца, як злачынства.

І калі 8 і 9 мая ААН адзначае Дні памяці і замірэння пагінулых у Другой сусветнай вайне, тут ладзяцца пампезныя парады і шэсці. Пры тым, што рэальных ветэранаў на нагах засталіся адзінкі.

Як піша ў сваім блогу Алесь Чайчыц, " …на фоне любых американских ці заходнееўрапейскіх адзначэнняў канца Другой ці Першай сусветных войнаў тутэйшы постсавецкі «Дзень перамогі» — гэта рэлігійны культ, дзіўны ідэалагічны кастыль для безыдэйных аўтарытарных рэжымаў.

Усе прыкметы ў наяўнасці: святая дата, святая недатыкальнасць міфу, пампезныя нязменны цырыманіял, элементы культу продкаў, капішчы-свяцілішчы ў кожным мястэчку, куды маладыя перад вяселлем прыносяць рытуальныя ахвяры. «Идёт война народная — священная война».

Культ азначае ірацыянальнасць і табу на аналіз і крытыку. І вось мы бачым, як нават адэкватныя і разумныя людзі часам зрываюцца ўістэрыку ў адказ на ўсяго толькі трошкі правакацыйны загаловак у блогу.

Міф аб «вялікай перамозе» — апошняя саломіна, на якой трымаецца лукашэнкаўская ідэалогія.

Больш нічога прапанаваць яна беларускаму грамадству не можа. Заходнерусізм, еўразійства, праваславізм ці антыглабалізм сярод аднолькава непапулярныя, бо будзе аўтаматычна азначаць спыненне спонсарства з боку Крамля.

Святкуюць кожны год як юбілей, як у апошні раз — што ў Мінску, што ў Маскве. Выключна з уласныхпалітычны хмеркаваннях ўкіраўнікігэтыхкраінаў год ад года піярацца на старых народных ранах.

З савецкім міфам пра «Дзень пабеды» трэба рашуча змагацца, бо ён абражае памяць пра тую велізарную трагедыю, якой была вайна, ператварае яе ў кіч і мілітарызаваную карыкатуру.

Супакойцеся, вайна амаль 70 гадоў як скончылася, Нямеччына нам даўно не вораг. Наш вораг стаіць на трыбуне і даказвае, што, раз у Другой сусветнай палажылі мільёны людзей, значыць, ён павінен кіраваць краінай, пакуль яму "не надакучыць".

Ну, што тут можна дадаць, можна толькі пагадзіцца: мінулае не мусіць трымаць сучаснасць у сваіх абдымках, бо гэткім чынам яно пазбаўляе нас цывілізаванай будучыні.

Рэдактар

РЭЛІГІЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

У ІМЯ ДУХА СВЯТОГА

УВіцебскуадбыласякансэкрацыя касцёла Святога Духа. Гэта ўжо трэцяя каталіцкая бажніца, асвечаная ў абласным цэнтры.

Чын кансэкрацыі здзейсніў арцыбіскуп мітрапаліт Мінска-Магілеўскі Тадэвуш Кандрусевіч. Удзел ва ўрачыстасці прынялі генерал ордэна сальватэрыянаў з Бразіліі Зонта Мільтан, апостальскі адміністратар Віцебскай дыяцэзіі Францішак Кісель, душпастыр беларускіх грэка-католікаў Сяргей Гаек, шматлікія святары, у тым ліку і былыя пробашчы парафіі, якая напачатку мела найменне Маці Божай з ля Салет.

Святыня мае не зусім звыклае для касцёла аблічча. Ёсць аб'ектыўная прычына: ён будаваўся на падмурках фізкультурна-аздараўленчага комплекса, які быў «паспяхова» замарожаны яшчэ за савецкім часам, пакуль у 2000 годзе яго не перадалі рымакаталіцкай парафіі. Будоўлю праводзіў ордэн сальватэрыянаў, запрошаны ў свой час у абласны цэнтр біскупам Віцебскім Уладзіславам Блінам.

Адчыняючы святыню, Т. Кандрусевіч адзначыў сімвалічнае значэнне ключа. Ім як зачыняюць памяшканне, так і адчыняюць для агульнага карыстання. Дзякуй Богу, што мінуў час, калі на ўсёй нашай зямлі закрывалі і разбуралі храмы, забівалі святароў. Сёння адраджаюцца старыя і будуюцца новыя касцёлы.

Арцыбіскуп асвяціў ваду, якой потым былі акраплены сцены касцёла, а таксама шматлікія вернікі, якія, нягледзячы на працоўную суботу, змаглі прыйсці на ўрачыстасць.

Напрыканцы прагучаў велічны гімн «Магутны Божа», пад пранікнёныя словы якога «Над Беларуссю ціхой і ветлай рассып праменні свае хвалы» вернікі разыходзіліся па дамах на штодзённыя справы, каб назаўтра, на свята Спаслання Святога Духа, зноў запоўніць аднайменную бажніцу.

Алесь Бынькоў

ЭКАНОМІКА

ПАД ВІЦЕБСКАМ БУДУЦЬ ВЫРОШЧВАЦЬ ТРУСОЎ

Камунальнае ўнітарнае прадпрыемства «Упраўленне капітальнага будаўніцтва» абвясціла тэндэр на распрацоўку праектна-каштарыснай дакументацыі для пабудовы трусаводчага комплексу вытворчай магутнасцю 500 тонаў.

Комплекс павінен быць пабудаваны каля вёскі Філіпкова Віцебскага раёна.

Трусаводчы комплекс, будаўніцтва якога павінна пачацца ў 2013 годзе, будзе разлічаны на вытворчасць 500 тонаў мяса ў год. У ім павінны ўтрымлівацца 7500 прадуцыйных матак-трусак, а акрамя іх 1100 племянных трусак-матак і 50 племянных самцоў. Рытм вытворчасці разлічаны на 49 дзён, а працягласць вырошчвання маладняку трусоў да забою - 84-85 дзён. У такім узросце ў залежнасці ад пароды забойная масса вагаецца ў межах ад 1,10 да 1,46 кг. Такім чынам, для дасягнення запланаванага аб'ёму вытворчасці мяса за год на комплексе павінны вырошчваць каго 400000 трусоў на забой.

Паводле дакументаў тэндэру комплекс будзе складацца з кантрольна-прапускнога пункта, санпрапускніка, ветблока з санітарна-забойным блокам, адміністрацыйна-бытавога корпуса, трусятніка-адкормачніка на 7 будынкаў, вежаў для захоўвання грануляванага камбікорму, двух дэзбар'ераў, вагавой, ветэрынарнай лабараторыі, кацельні з памяшканнем для пральні, водазаборных збудаванняў, складскіх памяшканняўіцэхамясаперапрацоўкі. Забойныцэхпавіненбыцьразлічаны на забой 250 трусоў у гадзіну.

Фінансаванне праекта плануецца ажыццяўляць за кошт інавацыйнага фонду аблвыканкама, інавацыйнага фонду Мінсельгасхарча і банкаўскіх крэдытаў.

Сяржук Серабро

ТАКІЯ ВОСЬ ПАТРЭБЫ

«ВІТРАЙБЫТ» ТАКСАМА ХОЧА «RENAULT DUSTER»

Адкрытае акцыянернае таварыства«Вітрайбыт»абвясціла тэндэр на закупку кампактнага красовера «Renault Duster» за 207 мільёнаў рублёў. У красавіку на такі ж аўтамабіль размясціў заяўку Віцебскі райвыканкам.

«Вітрайбыт» закупляе аўтамабіль ў крыху больш таннай канфігурацыі, чым райвыканкам - «Privelege», а не «Privelege+». Праўда, згодна з прайс цана павінна адрозніваца на 700 даляраў, а сума тэндэраў розніца ўсяго ў 350.

З-за такой эканоміі ў гэты аўтамабіль, у параўнанні з чынавенскай, страціць скураную ашалёўку руля, задняя электрапад'ёмнікі легкосплавные дыскі.

Фінансуе закупку ААТ «Витрайбыт» з уласных сродкаў.

Сяржук Серабро
news.vitebsk.cc

АБ'ЯВА

Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html.

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Покліч Волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Покліч Волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Покліч Волі».***

ГРАМАДСТВА

ВІЦЕБЧУКІ ПРОСЯЦЬ СПЫНІЦЬ «КАТАВАНЬНЕ ФЭСТЫВАЛЯМІ»

Жыхары некалькіх дамоў, што знаходзяцца побач з плошчай Перамогі, адрэагавалі на мерапрыемствы газпромаўскага карпаратыву «Факел», што прайшлі літаральна пад іх вокнамі: яны зьвярнуліся да кіраўніка краіны з калектыўным лістом.

Каля 50-ці чалавек, якія падпісалі ліст, просяць прэзыдэнта «як гаранта Канстытуцыі і законнасьці ў краіне» «цьвёрдай рукой» разабрацца ў сытуацыі і забараніць правядзеньне забаўляльных імпрэзаў на цэнтральнай плошчы Віцебску пасьля 23:00 гадзін. Копіі ліста накіраваныя таксама старшыням гар- і аблвыканкаму.

«16 і 17 траўня 2013 году ў Віцебску ў межах карпаратыўнага фэстывалю ААТ "Газпром" "Факел" на плошчы Перамогі з 20:30 да 2:00 ночы ладзіліся канцэрт рок-гуртоў і дыскатэка з выкарыстаньнем наймагутнейшых гукаўзмацняльных прыладаў. У выніку чаго ўсе жыхары навакольных шматкватэрных дамоў, населеных пераважна пажылымі і хворымі людзьмі, былі падвергнутыя моцнаму гукавому ўзьдзеяньню. Цягам больш як 5-ці гадзін людзі вымушаныя былі цярпець гучную музыку, ня спаць, пакутаваць ад падвышанага крывянога ціску. Такім чынам, многія жыхары, якія пражываюць у раёне плошчы Перамогі ў горадзе Віцебску, былі падвергнутыя шматдзённым і шматгадзінным катаваньням», – паведамляюць аўтары ліста Лукашэнку.

Фэстываль «Газпрому» завяршыўся, але грамадзяне, якім лёс наканаваў жыць каля віцебскай плошчы Перамогі, ужо з жахам чакаюць наступнай культурнай падзеі – «Славянскага базару». Раней яны неаднаразова зьвярталіся да мясцовых уладаў з просьбай спыніць зьдзек зь іх, што распачаўся ад моманту, як 20 гадоў таму Віцебск быў абвешчаны «культурнай сталіцай Беларусі» і стаў праводзіцца «Славянскія базары». Мясцовыя чыноўнікі усе ранейшыя звароты людзей, якія змагаюцца за сваё здароўе, праігнаравалі. Ці зьменіцца сытуацыя цяпер, пасьля звароту да Лукашэнкі, і ці заступіцца апошні за жыхароў Віцебску?

http://vitebskspring.org

КУР'ЁЗ

ДАДУМАЛІСЯ: ВОСЕМ ЗАЯЎНІКАЎ - АД ІМЯ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА!

Сярод васьмі працаўнікаў ўсталявання ў Віцебску помніка Вялікаму князю Літоўскаму і Віцебскаму Альгерду, якія звярнуліся з адкрытым лістом да Аляксандра Лукашэнкі, стаіць і подпіс вядомага ў Віцебскім раёне ветэрана Другой сусветнай вайны Віктара Цярэшчанкі.

"...усталяванне помніка ворагу хрысціянаў можа абражаць грамадзянаў Рэспублікі Беларусь...", - так сцвярджаюць у адкрытым лісце да А. Лукашэнкі восем працаўнікаў установы ў горадзе помніка князю Віцебскаму Альгерду.

Свядомасць людзей, што выраслі на глебе савецка-прарасейскай міфалогіі, спараджае мякка кажучы дзіўныя высновы. Агульнавядома, што князь быў праваслаўным хрысціянінам. Імя Альгерда як ворага віленскіх пакутнікаў з'явілася толькі ў пазнейшых рэдакцыях іхняга Жыцця, што, магчыма, звязана з пэўнымі палітычна-рэлігійнымі задачамі.

У першых жа рэдакцыях Жыцця імя літоўскага «князя-паганца», які загадаў забіць сваіх дружыннікаў-неафітаў не згадваецца, а час падзей няпэўны (вызначана як «калісьці», г.зн. вельмі няпэўна для блізкага часу, улічваючы, што кананізацыя адбылася ў 1374).

Вядомы і той факт, што менавіта да Альгерда звярнуліся віленская хрысціяне па перадачу ім месца смерці пакутнікаў для будаўніцтва царквы. Да таго ж кананізацыяй мучанікаў займаўся прыхільнік Альгерда мітрапаліт Кіпрыян, верагодна, па волі кн. Альгерда ў рэчышчы стварэння апошнім асобнай ад Масквы мітраполіі для ВКЛ.

Таксама, у першых рэдакцыях царкоўнай службы пакутнікам, апроч іншага, у Багародніцкім акравершы было зашыфравана імя Дзмітрый - на думку навукоўцаў, гэта або імя аўтара службы, або імя заказчыка. Згодна ж Кіева-Пячэрскім пацерыком імя Дзмітрый было хрысціянскім імем Альгерда.

Заяўнікі сцвярджаюць, што ўстаноўка помніка Альгерду з'яўляецца дэманстратыўным выклікам не толькі Расіі, але і Праваслаўнай царквы. Яны сцвярджаюць, быццам бы Альгерд не мае дачынення да беларускага народа, што ён агрэсар і вераадступнік, які няспынна ваяваў з усімі суседзямі, разбураў гарады і забіваў мірных жыхароў.

Яны мяркуюць, што спробы гераізацыі падобных дзеячоў могуць прывесці толькі да расколу грамадства, духоўнаму і маральна-палітычнаму падзелу «народа Беларусі».

Вычарпаўшы ўсе магчымасці, яны звяртаюцца да Лукашэнкі, як да апошняй інстанцыі, здольнай паўплываць на сітуацыю.

Усё гэта было б смешна, калі б не было ад усяго гэтага так сумна. Прачнуўшыся супраць сваёй волі ў 1991 годзе ў новай дзяржаве - Рэспубліцы Беларусь, гэтыя людзі ніяк не могуць усвядоміць, што ў Беларусі з Расіяй розная гісторыя, розныя нацыянальныя і геапалітычныя задачы.

КУЛЬТУРА

ВІЦЯБЧУК АТРЫМАЎ ЛІТАРАТУРНУЮ ПРЭМІЮ "ГЛІНЯНЫ ВЯЛЕС"

У Полацкім музеі беларускага кнігадрукавання 7 мая прайшла ўрачыстая цырымонія ўручэння штогадовай недзяржаўнай літаратурнай прэміі "Гліняны Вялес-2012", якую з 1993 года прысуджае літаратурная суполка "Таварыства вольных літаратараў" (ТВЛ).

Прэмія ўручаецца за лепшую мастацкую беларускамоўную кнігу папярэдняга года. Па выніках 2012 года яе лаўрэатам стаў празаік і публіцыст з Віцебска, член Саюза беларускіх пісьменнікаў Сяргей Рублеўскі. Узнагароду яму прынесла кніга эсэ і мініяцюр "Паспець надыхацца", якая пабачыла свет у мінскім выдавецтве "Медысонт".

Гэты зборнік – сёмы ў бібліяграфіі пісьменніка.

Апроч "Паспець надыхацца", у шорт-ліст сёлетняй прэміі ўваходзілі яшчэ чатыры выданні: "Малітва воч" Эдуарда Акуліна, "З гэтага свету" Леаніда Галубовіча, "Шал" Юрыя Станкевіча і "Ланцуг" Андрэя Федарэнкі.

Па традыцыі лаўрэат атрымлівае сімвалічную ўзнагароду – выраблены з гліны стод старажытнага апекуна мастацтваў – бога Вялеса. Гэта беларускі "калега" грэчаскага Апалона. Эскіз узнагароды стварыў полацкі мастак Сяржук Цімохаў, а ў гліне яго ўвасобіў наваполацкі керамiст Валеры Дунеўскі.

Узнагарода, якую атрымліваюць лаўрэаты прэміі "Гліняны Вялес", выраблены з гліны і сімвалізуе старажытнага апекуна мастацтва – бога Вялеса

ТВЛ адмыслова спынілася на прызе, зробленым не з каштоўнага матэрыялу. "Мы шукалі такую назву прэміі, якая б была ўкарэненая ў нашу беларускую традыцыю. І вырашылі, што прэмія наша – нонканфармісцкая, яна не павінна быць ні залатой, ні срэбранай, ні дыямантавай. А павінна быць глінянай. Бо менавіта з гліны Бог стварыў чалавека. Увогуле гэта ўніверсальны матэрыял. Фактычна ў кожнай хаце ёсць нейкі выраб з гліны", – патлумачыў старшыня арганізацыйнага камітэта літаратурнай прэміі "Гліняны Вялес", беларускі паэт і выдавец Алесь Аркуш.

На "Гліняным Вялесе" ёсць яшчэ адна добрая традыцыя: на цырымоніі ўганаравання лаўрэат абавязкова выступае з "інагурацыйнай" прамовай. "Мне здаецца, што прэміі заўсёды даюцца "па блаце". Ніколі не верыў, што гэта аб'ектыўная рэч. Але калі ў інтэрнэце ўбачыў навіну пра тое, што стаў лаўрэатам гэтай прэміі, то не паверыў сваім вачам", – прызнаўся Сяргей Рублеўскі.

І адзначыў: "Прысуджэнне мне такой беларускай, глінянай па сваёй прыродзе, прэміі ўсцешвае і натхняе. Алесь Аркуш ужо "прымерваў" мяне на гэту ўзнагароду 10 гадоў таму, пасля выхаду ў свет маёй першай кнігі "Апостраф". Вельмі ўсцешаны, што Алесь і яго паплечнікі на працягу часу не згубілі цікаўнасць да маёй творчасці. Прыемна адчуць, што пратаптаная табой на квітнеючым лузе красамоўства сцяжынка ўсё яшчэ прываблівае позіркі, не заціснута бадыллем забыцця. "Гліняны Вялес" мусіў мяне задумацца аб грамадскім ці вузка прафесійным прызнанні плёну пісьменніка і аб тым, як ставіцца да сарванай з ухвальнай галіны лаўровай лісцінкі. Падумаў і ўзрадваўся. Бо я даўно выспеліў у сваёй душы шчаслівыя адносіны да літаратурнага быцця. Я перакананы: уся, да апошняй кроплі, яго пакутніцка-пагібельная асалода – у самім працэсе, у пісанні. А вынік – толькі падстава для таго, каб перамяжыць дыханне".

Сёлета "Гліняны Вялес" святкуе сваё 20-годдзе. За гэты час лаўрэатамі прэміі станавіліся такія выбітныя беларускія літаратары, як Алесь Разанаў, Славамір Адамовіч, Уладзімір Арлоў, Альгерд Бахарэвіч, Валянцін Акудовіч, Віктар Казько, Уладзімір Някляеў і іншыя. Так атрымлівалася, што дасюль гэта была ў асноўным "мужчынская" ўзнагарода: за дваццацігоддзе на цырымонію "вялесавання" запрашалiся толькі дзве жанчыны – Людка Сільнова (1994 год) і, праз дзесяцігоддзе, Алена Брава.

Стаць лаўрэатам прэміі ТВЛ можна толькі аднойчы ў жыцці. І тут, як кажа Алесь Аркуш, нічога не папішаш.

Таццяна Мацьвеева

ГРАМАДСТВА

ТУРНІР ПА АРМРЭСЛІНГУ

У актавай зале Віцебскай бройлернай птушкафабрыкі прайшоў чарговы турнір па армрэстлінгу. Ужо восем гадоў як гэты від спорту знайшоў сваіх прыхільнікаў сярод работнікаў прадпрыемства. У гэтым годзе ў традыцыйным спартовым спаборніцтве прынялі ўдзел каля 30 спартоўцаў.

Цікавасць да мерапрыемства была падагрэта ўдзелам у ім майстра спорту Рэспублікі Беларусь па армрэстлінгу, чэмпіёнам Беларусі Арцёмам Бабенкам. Віцебскі спартовец знаёмы тэлегледачам як удзельнік «Бітвы гарадоў» і «Бітвы тытанаў», а аматарам спорту па міжнародных спаборніцтвах, чэмпіянатах Еўропы і свету.

Жараб'ёўка прайшла ў трох вагавых катэгорыях. Спачатку выступілі змагары ў вазе да 85кг. У фінал выйшлі Дзмітрый Дварэцкі, Вадзім Ліпаўка і Аляксей Узін. Верх у паядынках ўзяў Зміцер, давёўшы сваю відавочную перавагу да лагічнага канца.

У вагавой катэгорыі да 95 кг. перамогу святкаваў Уладзімір Сіўко, другім стаў Аляксандр Дзёмін, трэцім - Андрэй Летаў. У гэтых вагавых катэгорыях былі барацьбы шмат у чым былі цалкам прадказальныя. А вось у вазе звыш 95 кг інтрыга захоўвалася да апошняга моманту.

Асноўная барацьба разгарнулася паміж кандыдатам у майстры спорту Рэспублікі Беларусь па армрэстлінгу і жыме лежачы Сяргеем Іваненкам і майстрам спорту-гіравіком Дзмітрыем Лавецкім. Верх узяў Сяргей Іваненка. Дзмітрыя Лавецкий стаў другім, а Аляксандр Асвецімскі заняў трэцяе месца.

Пасля турніру Арцём Бабянок і майстар спорту Рэспублікі Беларусь па армрэстлінгу Іван Галаўко далі асілкам птушкафабрыкі некалькі слушных парадаў. Армрэслінг-гэта той від спорту, дзе важная не толькі тэхніка вядзення бою, але і тонкая псіхалагічная барацьба.А для падрыхтоўкі спарцменаў на прадпрыемстве ёсць усё неабходнае: пабудаваная два гады таму сучасная спартыўная зала, абсталяваная ўсім неабходным для дасягнення высокіх вынікаў у спорце.

Ян Сведка

ЭСТОНІЯ – БЕЛАРУСЬ

ЭСТОНСКУЮ ВІЗУ ЦЯПЕР МОЖНА АТРЫМАЦЬ У ВІЦЕБСКУ

Эстонскую візу цяпер можна атрымаць у Віцебску, паведамілі БЕЛТА ў Консульстве Латвійскай Рэспублікі ў Віцебску.

Пачынаючы з 15 мая 2013 года Эстонская Рэспубліка дэлегуе Консульству Латвійскай Рэспублікі ў Віцебску свае паўнамоцтвы для выдачы кароткатэрміновых шэнгенскіх візаў, калі Эстонія з'яўляецца асноўнай мэтай візіту.

Консульства Латвіі ў Віцебску прымае дакументы для візы ў Эстонію ў такім жа парадку, як для візы ў Латвію. Прыём дакументаў ажыццяўляецца штодня з панядзелка па чацвер з 9.00 да 12.00. Жадаючым падаць дакументы на эстонскую візу ў консульстве ў Віцебску няма неабходнасці загадзя рэгістравацца, дакументы прымаюцца ў парадку чаргі. Яны апрацоўваюцца на працягу аднаго тыдня (пяць рабочых дзён).

Шэнгенская візавая анкета размешчана на сайце консульства

Ян Сведка

«ПРАВАВАЯ» ДЗЯРЖАВА

СЫНДРОМ БЯСХІБНАСЬЦІ

У адной з кніжак пра сталінскія рэпрэсіі 1930-х гадоў у СССР мяне ўразіў такі выпадак. Адна хатняя гаспадыня прысьніла, што яна сьпіць з маршалам Варашылавым. На раніцу яна распавяла пра гэты свой сон на кухні камунальнай кватэры. Пасьля даносу ў органы яе арыштавалі і адправілі ў лягер. Гісторыя, як на тыя часы, пры ўсім сваім трагізьме досыць звычайная. Што ў ёй найбольш уражвае — гэта фармулёўка абвінаваўчага заключэньня: «За неэтычныя сны пра правадыроў». Чалавек, выходзіць, нёс крымінальную адказнасьць нават за свае сны.

Тая гісторыя прыгадалася, калі прачытаў паведамленьне з хронікі сёньняшняга беларускага правасудзьдзя. «Пры канцы красавіка Менскі гарадзкі суд на закрытым пасяджэньні пастанавіў прызнаць былога дыспэтчара электрасетак Брагінскага раёну Мікалая Сілівончыка вінаватым у абразе прэзыдэнта і распальваньні нацыянальнай варажнечы, зьдзейсьненых «у стане непрытомнасьці». То бок, з гледзішча беларускага суду, за дзеяньні ў стане непрытомнасьці чалавек нясе прававую адказнасьць.

Сумныя гістарычныя паралелі прыйшлі на розум і пасьля паведамленьня пра папярэджаньне журналісту нашага радыё Алегу Грузьдзіловічу, вынесенае Менскай гарадзкой пракуратурай. Дакумэнт вельмі дзіўны з гледзішча нават звычайнай логікі, ня кажучы ўжо пра прававую. Яго аўтары нават не паклапаціліся пра нейкае ўцямнае юрыдычнае абгрунтаваньне. З «Афіцыйнага папярэджаньня» так і не зразумела, за што яно вынесена, якія палажэньні якога закону парушыў журналіст.

Пасьля ўважлівага вывучэньня гэтага дакумэнту можна здагадацца, што Грузьдзіловічу закідаюць два парушэньні. Першае. У папярэджаньні гаворыцца: «Вы, зьяўляючыся журналістам Радыё Свабода, ажыцьцявілі акцыю па пранікненьні на станцыю мэтро „Фрунзенская“ з мэталічнымі прадметамі ў сумцы, якая нагадвае выкарыстаную арганізатарамі тэракту ў менскім мэтрапалітэне 10.04.2011. Па выніках праведзенага мерапрыемства Вамі на інтэрнэт-сайце www. svaboda. org разьмешчаны крытычны артыкул „Зь вялікай торбай у мэтро: з двух разоў праверылі адзін і ў торбу не зазірнулі“ зь відэасуправаджэньнем».

Узьнікае пытаньне: у чым тут парушэньне закону? У тым, што прайшоў у мэтро з мэталічнымі прадметамі? А які закон гэта забараняе? Ці ў тым, што надрукаваў крытычны артыкул?

Другі пункт — больш сур'ёзны. Аказваецца, у кнізе Алега Грузьдзіловіча «Хто ўзарваў менскае мэтро?» «ставіцца пад сумнеў аб'ектыўнасьць афіцыйных вынікаў расьсьледаваньня крымінальнай справы па факце выбуху ў менскім мэтрапалітэне, а таксама справядлівасьць беларускай судовай сыстэмы ў цэлым».

Зь якой гэта пары сумнеў у выніках расьсьледаваньня крымінальнай справы ці ў справядлівасьці судовай сыстэмы ў цэлым зрабіўся парушэньнем закону? Які канкрэтна заканадаўчы акт парушаны ў такім выпадку?

Увогуле, тэзіс аб бясхібнасьці дзяржаўных інстытутаў — гэта адна з галоўных прыкмет таталітарызму. Ці азначае гэта, што Менская гарадзкая пракуратура гэтым сваім папярэджаньнем юрыдычна замацоўвае ў Беларусі таталітарны лад? І ўвогуле, як можна казаць пра абсалютную аб'ектыўнасьць судовых прысудаў, калі шмат якія зь іх абскарджваюцца пракуратурай ці адмяняюцца судамі вышэйшых інстанцыяў?

Ці азначае гэта, што судзьдзі цяпер у Беларусі па-за крытыкай? І нават тыя, якія абвінавачваюць грамадзяніна за дзеяньні, учыненыя «ў стане непрытомнасьці»?

Ці можна цяпер крытыкаваць сяржанта міліцыі (што зрабіў Грузьдзіловіч у сваім артыкуле пра ахову мэтро), бо гэта будзе расцэнена як сумнеў у справядлівасьці беларускай міліцыі? А сьлесара-сантэхніка? Гэта ж замах на справядлівасьць сыстэмы камунальнай гаспадаркі!

Адмыслова для работнікаў менскай пракуратуры. Паводле сацыялягічнага апытаньня НІСЭПД, у верасьні 2011 году толькі 21,2% грамадзян верылі ў афіцыйную вэрсію тэракту ў менскім мэтро. А ў сьнежні 2012 году судам давярала 40,8% беларускага насельніцтва, а не давярала — 43,5%. Адпаведна, пракуратуры давярала 37,8%, а не давярала — 46,8%. Ці азначае гэта, што цяпер большасьць грамадзян будуць выклікаць у пракуратуру і рабіць ім афіцыйнае папярэджаньне за тое, што яны ня вераць у аб'ектыўнасьць і справядлівасьць беларускага правасудзьдзя?

У папярэджаньні таксама робіцца намёк, што Грузьдзіловіч працуе на Радыё Свабода, якое зьяўляецца замежным мэдыя. А прадстаўленьне замежнай дзяржаве заведама няпраўдзівых зьвестак пра палітычнае, эканамічнае, сацыяльнае становішча Рэспублікі Беларусь, прававое становішча грамадзян РБ нібыта дыскрэдытуе краіну.

Але, па-першае, магчыма, у пракуратуры ня ведаюць, што беларуская служба Радыё Свабода вяшчае на Беларусь, а не на замежжа. І па-другое і самае галоўнае: нішто так не дыскрэдытуе Беларусь, як некаторыя дзеяньні беларускіх дзяржаўных органаў.

Валер Карбалевіч

БЕЛАРУСЬ - ЗША

«БЕЛТЭХЭКСПАРТ» АБЯЛІЎ СЯБЕ ПЕРАД ЗША?

Тэрмін санкцыяў супраць «Белтэхэкспарту» скончыўся, а Дзярждэпартамэнт ня стаў іх працягваць.

На сайце Дзярждэпартамэнту, дзе зьмешчаны сьпіс прадпрыемстваў розных краінаў, супраць якіх ЗША ўводзілі санкцыі, пазначана, што апошні раз іх працягвалі супраць «Белтэхэкспарту» ў траўні 2011. Тэрмін дзеяньня санкцыяў скончыўся 23 траўня 2013, далей іх ніхто не перагладаў, такім чынам «Белтэхэкспарт» ад 24 траўня аўтаматычна можа лічыць сябе вольным ад пакараньня.

Дзярждэп ЗША увёў санкцыі ў дачыненьні да «Белтэхэкспарту» 14 ліпеня 2010 году за парушэньне Акту аб нераспаўсюджаньні ў дачыненьні да Ірану, Паўночнай Карэі і Сірыі.

Як растлумачылі TUT.BY у «Белтэхэкспарце», пасьля ўвядзеньня санкцыяў кіраўніцтва кампаніі ўсчало актыўныя дзеяньні па абароне рэпутацыі: пачало пісаць звароты ў розныя юрыдычныя кампаніі, прыцягваць экспэртаў. У 2012 пакет дакумэнтаў быў накіраваны ў ЗША. Сёлета ў красавіку ў Вашынгоне адбылася сустрэча прадстаўнікоў «Белтэхэкспарту» з прадстаўнікамі Дзярждэпартамэнту, у выніку чаго, трэба меркаваць, да пытаньня санкцыяў было вярнута не вяртацца.

Санкцыі Эўразьвязу ў дачыненьні да гэтай кампаніі па-ранейшаму дзейнічаюць, як і ў дачыненьні да іншых кампаній, якія ў ЭЗ лічаць падкантрольнымі Ўладзімеру Пефціеву.

«Радыё Свабода»

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

РУХ «ЗА СВАБОДУ», «ГАВАРЫ ПРАЎДУ!» І ПАРТЫЯ БНФ ДАМОВІЛІСЯ АБ КААЛІЦЫІ

Грамадзянская кампанія «Гавары праўду!», Рух «За Свабоду» і Партыя БНФ заявілі пра доўгатэрміновае стратэгічнае партнёрства. «Такога кроку дагэтуль беларуская апазіцыя не рабіла», — сказаў лідар «Гавары праўду!» Уладзімір Някляеў на прэс-канферэнцыі ў Мінску 20 мая.

Мэта партнёрства — палітычныя і эканамічныя змены ў Беларусі, што немагчыма без змены ўлады, падкрэсліў Някляеў.

Ён выказаў упэўненасць у тым, што стратэгічныя партнёры змогуць знайсці адказ і на пытанне аб тым, хто будзе адзіным кандыдатам у прэзідэнты на выбарах 2015 года.

«Гэта будзе чалавек, які прадстаўляе не толькі апазіцыю, але і большую частку насельніцтва, што выступае за перамены», — заявіў Някляеў, кандыдат у прэзідэнты на выбарах 2010 года.

Паводле яго слоў, супрацоўніцтва разлічана прынамсі на тры найбліжэйшыя выбарчыя кампаніі — выбары ў мясцовыя саветы, прэзідэнцкія і парламенцкія выбары.

Як растлумачыў Някляеў, сёння было вырашана правесці сустрэчу трох арганізацый, таму што ў іх «ёсць дамоўленасці па ўсіх пытаннях». «У нас ёсць дамоўленасці і з іншымі арганізацыямі, але не ў такім аб'ёме. Але мы чуем усе іх прапановы — і адносна выбару адзінага кандыдата, і адносна фарматаў удзелу ў мясцовых выбарах», — падкрэсліў палітык.

У сваю чаргу лідар руху «За Свабоду», адзіны кандыдат у прэзідэнты ад дэмсіл на выбарах 2006 года Аляксандр Мілінкевіч заявіў: «Не трэба баяцца, што тут сядзіць не ўся апазіцыя».

«Калі б тут былі ўсе арганізацыі, мы маглі б загаварыць працэс. Мы доўга працавалі разам і выпрацавалі прапановы, якія, думаю, падтрымаюць усе», — сказаў Мілінкевіч. Ён таксама падкрэсліў: партнёрства не азначае стварэння адзінай арганізацыі.

Старшыня Партыі БНФ Аляксей Янукевіч выказаў упэўненасць у тым, што «разам будзе лягчэй адстойваць як палітычныя мэты кожнай арганізацыі, так і нацыянальныя інтарэсы Беларусі».

Белапан

СПАРТЫЎНАЯ ПЕРАМОГА

СТАРАЯ ДОБРАЯ СКАЗКА

Во втором финальном матче гандбольного Кубка вызова минский СКА уверенно взял верх над люксембургским «Эшем» – 32:24 (16:11) и стал обладателем трофея.

Нет смысла подробно описывать незамысловатые перипетии конкретного матча: после выездной победы со счетом 31:26 сомнений в том, что армейцы завоюют Кубок, практически не было. Отметим лишь, что лучшими бомбардирами в составе СКА традиционно стали Борис Пуховский (9 мячей) и Сергей Шилович (6).

Поговорить хочется о другом. В восьмидесятые годы прошлого столетия минский клуб был сильнейшим в мире. Тогда СКА собрал коллекцию из трех Кубков европейских чемпионов и двух Кубков обладателей кубков.

Увы, времена, когда белорусы доминировали на международной гандбольной арене, канули в Лету. Казалось, безвозвратно. Наши сборные клубы стали даже не середнячками, а порой весьма удобными соперниками для других.

Но творец успехов тридцатилетней давности Спартак Миронович в этих безнадежных условиях продолжал кропотливо делать свое дело. Из подручного материала он раз за разом пытался собрать работающий механизм.

И накануне 75-летия удача улыбнулась Спартаку Петровичу. Нет, не так – судьба воздала должное. Нынешняя победа стала результатом многолетнего труда, а не капризом Фортуны.

Конечно, Кубок вызова – это не Кубок европейских чемпионов. Но и в этом турнире у белорусских клубов уже много лет не было не только триумфа, но хотя бы сопоставимых с ним результатов.

Банально, но, чтобы добиться больших побед, мы должны научиться ценить и меньшие по размерам. Так что, ныне стоит порадоваться за СКА и Спартака Петровича.

Команда в нынешнем виде просуществует буквально пару недель. Уже 29 мая СКА на «Минск-Арене» ждёт битва за звание чемпиона Беларуси со столичным «Динамо». Затем еще скоротечные кубковые сражения – и всё, сезон завершен. А по его окончании команду покидает трио лидеров: Борис Пуховский, Сергей Шилович и Александр Титов.

Но Спартак Петрович не унывает и не собирается на покой. В интервью TUT.BY он говорит:

– Ничего страшного. Будем играть молодыми, готовить их к сборной. За свою историю СКА не раз приходилось ставить подобные задачи, возможно, в ущерб спортивным результатам. Собственно, мы и теперь не отступаем от своих принципов, работаем на главную команду страны. А побеждать хотим всегда.

Великий тренер сохраняет не только присутствие духа, но и чувство юмора. В ответ на просьбу подвести итог последних пяти лет констатирует:

– Ну что тут сказать. Я до сих пор жив. Назло надменному соседу по даче.

Даже в самых, казалось бы, безнадежных ситуациях нельзя опускать руки. В этом заключается последний урок старого Мастера.

Александр Старикевич

СУБСІДЫІ ДАРМАВЫЯ?

ЭНЕРГЕТЫЧНЫЯ СУБСІДЫІ РАСІІ Ў $ 10 МЛРД

Беларусь за кошт ільготных коштаў на энергарэсурсы атрымала ў 2012 годзе ад Расіі субсідый на суму каля 10 млрд долараў. Да такой высновы прыйшлі супрацоўнікі Інстытута эканомікі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

"За кошт ільготных коштаў на энерганосьбіты Рэспубліка Беларусь ў 2012 г. зэканоміла каля 10 млрд долараў", - сказана ў артыкуле вучоных "Перспектывы функцыянавання эканомікі Беларусі ў сістэме АЭП і СГА", апублікаванай у ведамасным часопісе Нацбанка РБ "Банкаўскі веснік".

Эксперты інстытута адзначылі, што сума энергасубсідый складаецца за кошт механізму бяспошліннай пастаўкі нафты ў Беларусь і льготнай цаны на расейскі газ.

У мінулым годзе Беларусь атрымала 21,3 млн. тон бяспошліннай расійскай нафты, выплаціўшы ў бюджэт РФ пошлін з экспартуемых нафтапрадуктаў на суму 3,8 млрд даляраў. "Калі ўлічыць, што пры пошліне на нафту ў канцы 2012, роўнай 396,5 даляра за тону, выплаты ў расійскі бюджэт склалі б каля 8,4 млрд. даляраў, выгада склала каля 4,6 млрд даляраў", - робяць выснову эксперты Інстытута эканомікі.

Ацэньваючы субсідыі пры пастаўках прыроднага газу, эксперты суаднеслі фактычную цану для Беларусі з коштам паставак ва Украіну. Сярэдняя цана на газ з Расіі для Беларусі ў мінулым годзе склала 168 даляраў за 1 куб. м. "Калі параўнаць з коштам для Украіны, роўнай каля 430 даляраў за 1 куб. м, то пры імпартавала аб'ёме, роўным 20,3 млрд. куб. м, выйгрыш склаўся ў памеры каля 5,3 млрд даляраў", - гаворыцца ў артыкуле .

Такім чынам, толькі за кошт ільготных коштаў на энерганосьбіты Беларусь у 2012 годзе зэканоміла каля 10 млрд долараў.

Разам з тым навукоўцы заклікаюць ўлічваць той факт, што "згодна са сваім абавязальніцтвам перад Сусветнай гандлёвай арганізацыяй (СГА) Расія пасля заканчэння пераходнага перыяду будзе абавязаная прадаваць энергарэсурсы па сусветных цэнах, а гэта непазбежна павысіць затратнасць ўсіх галін народнай гаспадаркі".

10 млрд даляраў для беларускай эканомікі даволі істотная сума. Дастаткова сказаць, што аб'ём ВУП Беларусі ў 2012 годзе склаў 63 млрд даляраў. Акрамя таго, сальда бягучага рахунку плацёжнага балансу склалася адмоўным у памеры 1,8 млрд даляраў.

У цяперашні час Мінск і Масква вядуць перамовы з нагоды павелічэння паставак нафты на беларускія НПЗ у трэцім і чацвёртым кварталах 2013 года. Урад Расіі падрыхтаваў ліст беларускаму боку пра нежаданне ўзгадняць дадзены аспект. Прычына - у зацягванні рэалізацыі сумесных інтэграцыйных праектаў.

www.tut.by

ТАКІ ТУРЫЗМ

ЯК "ГАЗПРАМ" ПАГУДЗЕЎ Ў ВІЦЕБСКУ

"Газпрам" праводзіў свой чарговы штогадовы карпаратыў у ціхім, утульным Віцебску. Ад таго, як прывыклі адпачываць расейцы, у беларусаў валасы на галаве ўстаюць дыбам.

14 мая ў Віцебску пачаўся тыднёвы фестываль "Газпрама" "Паходня". Расійскі газавы манапаліст раней "запальваў" у Геленджыку, але з тых часоў, як Беларусь прадала суседу сваю газавую трубу, вырашыў паспрабаваць павесяліцца тут.

Аляксею Мілеру і іншым кіраўнікам спадабалася. Кіраўнік "Газпрама" наватзаявіў, што адчувае сябе ў Віцебску "як дома". Яно і зразумела: Віцебск спецыяльна для гэтых дарагіх гасцей (якіх, дарэчы, звезлі ў Віцебск ў колькасці амаль чатырох тысяч) адрамантаваў некалькі канцэртных залаў, падправіў дарогі, пачысціў вуліцы і паркі. "Газпраму" нават далі магчымасць завешаць увесь горад сваімі бігбордамі і банэрамі над праспектамі. Гасцей асабіста сустракаў і віншаваў прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка. Мілер так ўразіўся, што паабяцаў: ўсе наступныя свае фестывалі будзе праводзіць менавіта тут, у культурнай сталіцы Беларусі.

Так што цяпер у Віцебска цэлых два важных гарадскіх свята - "Паходня" і "Славянскі базар". Прычым, які з іх апынецца важнейшым, яшчэ вялікае пытанне.

У гэтым годзе карпаратыўны фестываль надзвычай моцна падняў на вушы мясцовых жыхароў. Беларусы ніяк не могуць прыйсці ў сябе пасля таго, як на свае вочы пераканаліся, што робіць з адпачывальнікамі газавікамі лішак сродкаў і асаблівасці ці то наварускай, ці то карпаратыўнай культуры.

У Віцебску, у якім ніхто ніколі не ведаў ні коркаў, ні праблем з паркоўкамі, мясцовыя аўтамабілісты адчулі сябе, як падчас "Славянскага базару".

Горад запоўнены групамі нецвярозых мужчын і жанчын, прыбраных у сінія карпаратыўныя майкі. Госці ўжо цалкам асвоіліся і адчуваюць сябе нашмат лепш, чым дома. Нягледзячы на тое, што самім беларусам піць у цэнтры горада піва як нельга было раней (весь ужо некалькі гадоў), так і цяпер, міліцыя да "блакітных" ставіцца абыякава. Кажуць, "зверху" была спушчана каманда -- гасцей не чапаць. "Даўнютка я не бачыў людзей, каб свабодна цягаліся па горадзе з півам", - дзівіцца на адным з гарадскіх форумаў мясцовы жыхар.

Ва ўсіх цэнтральных крамах абласнога цэнтра бесперапынна купляюць алкаголь: пенсіянеры ўжо не могуць без праблем купіць хлеба і малака. "Людзі ўжо не ходзяць у крамы кожны дзень, а аддаюць перавагу "затарыцца" адразу на ўвесь тыдзень: і шанцаў "атрымаць па мордзе ад п'янага менш", і кучу часу на стаянне ў чэргах марнаваць не трэба, прызнаўся карэспандэнту "Росбалта" Вадзім Трацякоў, 28 -гадовы мясцовы жыхар.

Расейцы зараз, сапраўды, ганяюць па Віцебску, як вар'яты. Даішнікі дазваляюць ім не толькі паркавацца на тратуарах (мясцовыя не дазваляюць сабе нават выкарыстоўваць для гэтага бардзюры), але і парушаць хуткасны рэжым, ездзяць на чырвоны. Часцей за ўсё даішнікі проста "папярэджваюць" ліхачоў, а штрафы выпісваюць вельмі неахвотна.

Аўтамабілісты скардзяцца, што ў горадзе нават стала праблематычна з'ездзіць на аўтамыйку: некаторыя з іх расейцы сталі выкупляць цалкам на тыдзень - каб не стаяць у чэргах.

Або вось выпадак. У цэнтры горада аўтамабіль з расейскімі нумарамі і сцягам "Газпрама" рассякаў прама па тратуары, а яго кіроўца і пасажыры ніяк не маглі ўзяць у толк, чаму мясцовыя ня разбягаюцца і дарогу не саступаюць. Кажуць, ледзь не дайшло да рукапрыкладства. Супрацоўнікі міліцыі, якой не вуліцах горада поўна, на сітуацыю ніяк не рэагавалі.

Беларусаў, якія не якія звыкнуліся да маёмаснай і каставай сегрэгацыі, раздражняе і той факт, што горад "гудзе" ўвесь тыдзень, а іх на гэтыя канцэрты ніхто не запрашае. "Газпрам" у якасці "прэзента" паабяцаў пускаць усіх жадаючых толькі на адзін канцэрт, на якім выступаць J: МОРС, "Воплі Відаплясава", "Zdob Si Zdub". На ўсе астатнія мерапрыемствы - уваход строга па запрашэннях. Нават білеты не прадаюць.

Адзін мясцовы жыхар здзіўляецца: "Узялі так пацаны і па прыколе горад знялі на тыдзень! Хутка купяць назусім! Вось тады зажывем!". Сапраўды, на гэтым свяце жыцця гараджане адчулі сябе чужымі. Ні ў адзін рэстаран, кафэ або парк схадзіць адпачыць на гэтым тыдні нельга: усюды маса п'яных газавікоў, якія, як сцвярджаюць карэнныя жыхары, часам паводзяць сябе вельмі агрэсіўна.

Зараз у краіне то тут, то там ўспыхваюць гарачыя спрэчкі: а ці трэба наогул радавацца рэзкаму павелічэнню расійскіх турыстаў? Адны кажуць, што гэта добра: людзі грошы ў краіну прывозяць. Іншыя абураюцца: прыбытак разбяруць па кішэнях вярхушка і бізнес-эліта, а хамства прыходзіцца цярпець пераважна насельніцтву.

Чакаць, што расійскі турыст стане цішэй, спакайней і ветлівей, мяркуючы па яго паводзінах у Турцыі, Егіпце і Тайландзе, пакуль не прыходзіцца. Бо гэтыя паводзіны амаль не залежыць ад таўшчыні кашалька.

Максім Швейц
www.rosbalt.ru

ЧЭМПІЯНАТ СВЕТУ – ХАКЕЙ

ОЧЕРЕДНОЕ ПОЗОРИЩЕ

Я редко соглашаюсь с Александром Лукашенко. Но в данном случае готов подписаться под его словами.

Давеча глава государства признался, что ему стыдно за белорусский хоккей. «Это – позорище», – заявил Лукашенко.

И тут не поспоришь. На чемпионатах мира сборная Беларуси третий год подряд занимает 14-е место – притом, что еще недавно стабильно боролась за попадание в первую восьмерку.

А чем в это время озабочено хоккейное руководство? Оно занято тем, чтобы не допустить появления на трибунах бело-красно-белых флагов!

Вскоре после назначения нынешнего председателя федерации хоккея Евгения Ворсина Александр Лукашенко напутствовал его: «С чехами нам надо играть на равных, у финнов вы запросто можете выигрывать… Почему мы говорим о результатах Словакии, как о чем-то недостижимом?.. Или о результатах Швейцарии, которая еще вчера вообще в хоккей не умела играть?»

С тех пор прошло всего три года. Наше хоккейное хозяйство, возглавляемое флагоборцами, захирело до такой степени, что национальная сборная проигрывает не только Швейцарии, но и Франции, Дании, Норвегии… Какие уж там победы запросто над финнами! Иногда удается у Словении выиграть, но тоже уже не всегда.

А между тем, если кто забыл, на следующем чемпионате мира, который состоится в мае 2014-го, сборной Беларуси была поставлена задача попасть в тройку призеров. Сейчас это уже выглядит, как анекдот – помыслы уже скорее о том, как бы не опростоволоситься и не вылететь из элиты на глазах у собственных болельщиков.

Случившееся с белорусским хоккеем весьма символично. Этот вид спорта возвели в культ, поскольку им увлекся глава государства. Как следствие, на развитие хоккея не жалели ни денег, ни административного ресурса. Но после некоторого периода относительного благополучия и стабильности на выходе получился пшик и кризис. Позорище одним словом.

Это определение вполне подходит и к истории с участием дружины Лукашенко во Всероссийском фестивале по хоккею среди любительских команд в Сочи. На этот турнир наши любители побеждать поехали, имея в составе аж 10 профессиональных игроков.

Такая тактика давно приносит успех президентской команде. В регламенте домашнего рождественского турнира среди любителей для неё сделана эксклюзивная поблажка, допускающая участие не более 6 игроков, участвующих в открытом чемпионате Беларуси по хоккею (то есть профессионалов). Но и это правило не соблюдается. Например, в 2012 году за команду Лукашенко выступали сразу 9 действующих хоккеистов. Мудрено ли в таких условиях занять первое место?

Но что дозволено в Минске, то не дозволено в Сочи. Там команде Belarus просто засчитали техническое поражение. Разобидевшиеся «любители» покинули турнир со скандалом.

Если бы выборы в Беларуси судили честно, то Лукашенко и там ждала бы дисквалификация. Но, увы, здесь царит игра без правил, в которой главный арбитр публично называет себя «членом команды президента».

Однако сколько веревочке ни виться, закончится всё как в сказке (и хоккее) – разбитым корытом. Ни один Кощей не побеждает вечно.

Вадим Ливнев

Заснавальнік і рэдактар: Салодкі Сяргей Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск, 3-я Мопраўская, д. 14, тэл. 26-42-02, маб. +375299410197. Газета выдаецца з траўня 2003 г.

Падпісана да друку 27.05.2013 у 17.25. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.